

Tisztelt Adóhatóság!

Az alábbi ügy adó- és járulékvonzatainak helyes értelmezésében szeretném a segítségüket kérni. Egy Kft. nyílt végű pénzügyi lízingszerződés alapján lízingel egy személygépkocsit. A lízingdíjak áfa tartalmát az áfa törvény előírásai szerint levonásba helyezi.

A lízing lejáratakor a kft él a vevőkijelölés jogával, és a cég egyik nyugdíjas munkavállalóját (aki az ügyvezető közeli hozzátartozója) jelöli ki vevőként.

1. kérdés: jól gondoljuk, hogy ebben az esetben a vételi jog ingyenes átadása történik, ami a nyugdíjas munkavállalónál munkaviszonyból származó jövedelemként adózik (15% szja fizetési kötelezettség)?

2. kérdés: ebben az esetben mi lesz a jövedelem: a lízingszerződésben meghatározott maradványérték, vagy a személygépkocsi piaci értékének és a maradványértéknek a különbözete?

3. kérdés: jól gondoljuk, hogy a térítés nélküli átadás kapcsán a kft-nek áfa fizetési kötelezettsége keletkezik? Ha igen, mi lesz az áfa alapja?

Tisztelt Ügyfelünk!

Hivatalunkhoz érkezett megkeresésére az alábbi tájékoztatást adjuk.

A beadványában ismertetett esetben a lízing lejáratakor a kft. él a vevőkijelölés jogával és a társaság nyugdíjas tulajdonosát jelöli ki vevőként. A lízingbevevőt a vevőkijelölésért (vételi jogért) díjazás illetné meg, hiszen lemondott arról a lehetőségről, hogy piaci ár alatt szerezze meg a lízingtárgy tulajdonjogát. Az ellenértékért történő tulajdonszerzési lehetőség (vételi jog) átengedése az Áfa tv. alapján szolgáltatásnyújtásnak tekintendő. Az Áfa tv. 14. § (2) bekezdése szerint ellenérték fejében teljesített szolgáltatásnyújtás, ha az adóalany saját vagy alkalmazottai magánszükségletének kielégítésére vagy általában, vállalkozásától idegen célok elérésére másnak ingyenesen nyújt szolgáltatást, feltéve, hogy a szolgáltatáshoz kapcsolódóan az adóalanyt egészben vagy részben adólevonási jog illette meg.

Az Áfa tv. 69. § értelmében a 14. §-ban említett esetekben az adó alapja az a pénzben kifejezett összeg, amely a szolgáltatás nyújtójánál a teljesítés érdekében kiadásként felmerül.

A személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény (a továbbiakban: Szja tv.) alapján bevételnek minősül a magánszemély által bármely jogcímen és bármely formában - pénzben (e törvény alkalmazásában ideértve a készpénz-helyettesítő eszközt is), és/vagy nem pénzben - mástól megszerzett vagyoni érték. [Jogsabályi hivatkozás: Szja tv. 4. § (2) bekezdés.]

Amennyiben a nyílt végű lízing kapcsán a lízingbe vevő nem kíván tulajdonjogot szerezni a lízingtárgy felett, és ezért vevőkijelölési jogával élve, egy magánszemély számára biztosítja a lízingtárgy maradványértéken történő megvásárlásának a lehetőségét, úgy az ügylet kapcsán vevőként kijelölt magánszemély nem pénzben szerez bevételt. Ebben az esetben a vételi jog szokásos piaci értéke (Szja tv. 3. § 9. pont) minősül a magánszemély bevételének.

Jelen esetben ez a szokásos piaci érték megegyezik a személygépkocsi piaci értékének a munkavállaló által fizetendő maradványértékkel csökkentett összegével.

Az adókötelezettség jogcímét a felek (a magánszemély és a bevételt juttató személy, valamint az említett személyek és más személy) között egyébként fennálló jogviszony és a szerzés körülményeinek a figyelembevételével kell megállapítani. Mivel a társaság és a juttatásban részesülő magánszemély között munkaviszony áll fenn, a megszerzett bevétel a magánszemély nem önálló tevékenységből származó jövedelmének minősül.

[Jogszályi hivatkozás: Szja tv. 24. § (1) bekezdés a) pont]

A társaságot, mint kifizetőt kizárólag személyijövedelemadó-előleg megállapítási-, levonási és megfizetési kötelezettség terheli, amelyet – a bevallási kötelezettséggel együtt -, a juttatást követő hó 12. napjáig kell teljesíteni, tekintettel arra, hogy a juttatásban részesülő magánszemély nyugdíjasnak minősül. Mivel a nem pénzben juttatott bevételből az adóelőleg levonására nincs lehetőség, a kifizetőnek az Szja tv. 46. § (6) bekezdésében leírtak szerint kell eljárnia.

A gépjármű tulajdonjogát megszerző magánszemélyt az illetékről szóló 1990. évi XCIII. törvény 24. §-a alapján – a jármű gyártási évétől és teljesítményétől függő – visszterhes vagyónáruházási illeték terheli.